

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lipca 1957 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 11 marca 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez Bank Inwestycyjny i Bank Rolny państwowym przedsiębiorstwom budowlano-montażowym środków pieniężnych na fundusz płac.

Na podstawie § 12 ust. 1 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 marca 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez Bank Inwestycyjny i Bank Rolny państwowym przedsiębiorstwom budowlano-montażowym środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 24, poz. 172) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 wprowadza się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Na wniosek właściwego ministra dyrektor Banku Inwestycyjnego bądź Banku Rolnego może ustalić wyjątki od zasady, o której mowa w ust. 1.”;

2) w § 5 dotychczasowy przepis oznacza się jako ust. 1 i wprowadza się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dopuszcza się stosowanie przepisów ust. 1 po zakończeniu danego kwartału, o ile państwowe przedsiębiorstwo budowlano-montażowe udowodni, że przekroczenie funduszu płac powstało na skutek prowadzenia na placach budowy eksploatacji surowców miejscowych lub wykonywania produkcji prefabrykatów do I stopnia uprzemysłowienia budownictwa, pod warunkiem jednak, że nie został przewidziany w rocznych planach techniczno-ekonomicznych fundusz płac na wykonywanie tej produkcji”.

§ 2. Do państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych objętych działaniem uchwały nr 165 Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1957 r. w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych, zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, mają zastosowanie przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 marca 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez Bank Inwestycyjny i Bank Rolny państwowym przedsiębiorstwom budowlano-montażowym środków pieniężnych na fundusz płac z uwzględnieniem następujących zmian i uzupełnień:

1. W państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i podległych im jednostkach na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym środki pieniężne na fundusz płac w poszczególnych kwartałach nie mogą przekraczać łącznie:

- a) planowanego funduszu płac pracowników umysłowych,
- b) skorygowanego o procent wykonania planu produkcji podstawowej dla danej jednostki w cenach bieżących (kosztorysowych) pozostałego funduszu płac, z wyłączeniem funduszu płac określonego pod lit. a) niniejszego ustępu (§ 1 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 marca 1957 r.).

2. W jednostkach na ograniczonym wewnętrznym (zakładowym) rozrachunku gospodarczym, które prowadzą przemysłową działalność pomocniczą, dopuszcza się przyjęcie za podstawę do korekty planu funduszu płac, o którym mowa w ust. 1 lit. b), procentowego wskaźnika wykonania planu przemysłowej produkcji pomocniczej. Wyjątek ten może mieć miejsce tylko wówczas, gdy w rocznym planie przedsiębiorstwa została odrębnie zaplanowana produkcja pomocnicza i fundusz płac dla tej produkcji (§ 1 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 marca 1957 r.).

3. Banki nie dokonują wypłat środków na płace pracowników umysłowych z osobowego funduszu płac przekraczających planowany fundusz płac tych pracowników.

4. Wypłaty środków na premie pracowników umysłowych dokonywane są w ramach funduszu premiowego, określonego w § 4 uchwały nr 165 Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1957 r. Oszczędności powstałe w osobowym funduszu płac pracowników umysłowych nie mogą być przeznaczone na zwiększenie funduszu premiowego pracowników umysłowych, a oszczędności powstałe w funduszu premiowym nie mogą zwiększać osobowego funduszu płac pracowników umysłowych.

5. W przypadkach gdy wystąpią przekroczenia funduszu płac, o których mowa w § 1 ust. 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 marca 1957 r., ulegają zawieszeniu wypłaty z funduszu premiowego pracowników umysłowych na dany kwartał.

6. Upoważnia się oddziały banków do wykonania decyzji dyrektorów centralnych zarządów (innych jednostek nadrzędnych) o uruchomieniu części funduszu premiowego w przypadku, gdy kwota przekroczenia funduszu płac jest niższa od kwoty funduszu premiowego na dany kwartał. W tych przypadkach kwota uruchomionego funduszu premiowego nie może być wyższa od różnicy między kwotą całego funduszu premiowego a kwotą przekroczenia funduszu płac, o którym mowa wyżej.

7. Państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe (jednostki na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym) składają we właściwych oddziałach banku:

1) roczny plan produkcji podstawowej (globalnej) w cenach bieżących (kosztorysowych) oraz roczny plan funduszu płac z podziałem na kwartały z wydzieloną sumą osobowego funduszu płac pracowników umysłowych i z wyodrębnieniem funduszu premiowego tych pracowników;

2) kwartalny (bez podziału na miesiące) operatywny plan produkcji globalnej w cenach bieżących (kosztorysowych) oraz kwartalny (bez podziału na miesiące) operatywny plan funduszu płac z wydzieloną sumą osobowego funduszu płac pracowników umysłowych z wyodrębnieniem funduszu premiowego tych pracowników (§ 7 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 marca 1957 r.).

8. Wypłata premii pracowników umysłowych za wyniki II kwartału 1957 r. może być zrealizowana w III kwartale 1957 r. w wysokości przekraczającej kwotę planowanej premii tych pracowników.

9. Anuluje się dotychczasowe rozliczenie funduszu płac dokonane za I kwartał 1957 r. oraz nie przeprowadza się rozliczenia za II kwartał 1957 r. na podstawie planów funduszu płac na ten kwartał; natomiast wprowadza się obowiązek dokonania rozliczenia planowanego funduszu płac łącznie za I półrocze 1957 r. na podstawie planu rocznego z uwzględnieniem zasad podanych w ust. 1, 2 i 8.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota